Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

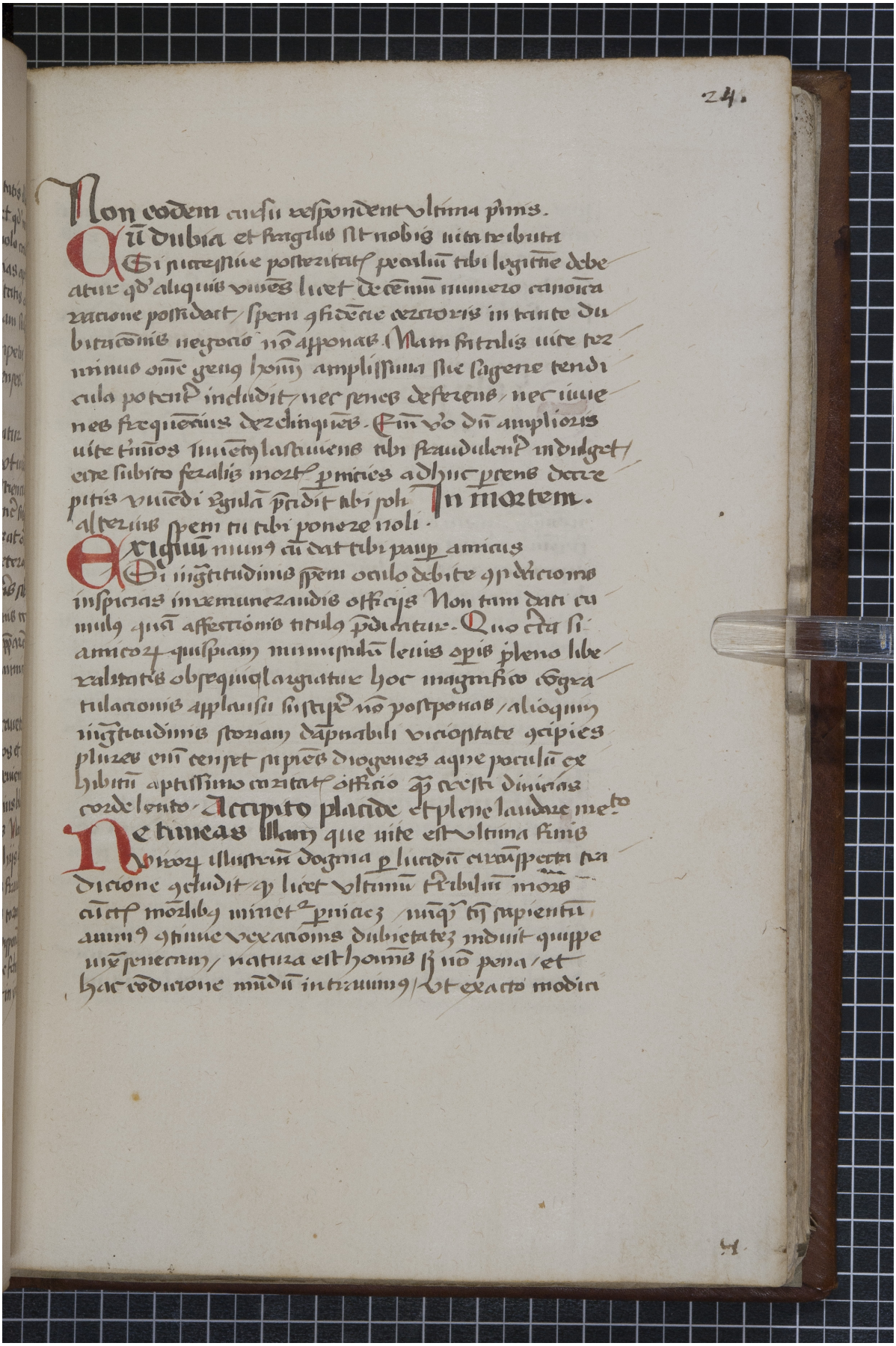

24.

Non eodem cursu respondent vltima primis.
Cui dubia et fragilis sit nobis vita tributa
Si pietatis posteritatis prealiis tibi legitime debe
atur qd' aliquis vnus liet decem numero canonica
tione possidart / spem qd decere certioris in tante du
bitationis negocio no apponas. Nam fatalis vite ter
minus omne genus hominum amplissima sue sagacie tendi
cula potent includit / nec senes deferens / nec iuue
nes frequentius derelinquens. Fin vo dii amplioris
vite timos multo lastuiens tibi fraudulent indulget
ere subito fatalis mors p mices adhuc prens decre
pitis vnedi regula predit tibi poh In mortem.
alterius spem ti tibi ponere noli.
Exiguum nunq cui dat tibi parp amicus
Si ingratitudinis spem oculo debite qpdicionis
inspicias inremunerandis officijs Non tam dari cu
multo quam affectionis titulo pdicatur. Quo cta si
amicorum quispiam munuscula lenis opis pleno libe
ralitatis obsequio largiatur hoc magnifico egra
tulationis applausu suscipe no postponas / aliquin
ingratitudinis stoniam dapnabili vicoptate capies
plures enim censet sapies diogenes aque poculum ex
hibitum aptissimo cozitat officio q ceresti diuicias
corde lento. Accipito placide et plene laudare me to
Ne timeas illum que vite est vltima finis
Quoz illustrium dogma p lucidum cum aspectu ra
dicione gcludit q liet vltimum tribulum mors
atq mortibus minet pniacz / nunq tu sapientis
animum q ptinue vexationis dubietatez induit quippe
nec penecum / natura est hominis sz no pena / et
hac condicione mundi intrauimus / vt exacto modico